

El termòmetre Torra

«El maig del 2018, Sánchez definia Torra de racista. El juliol el rebia i li ensenyava la font de Guiomar»

El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, ha deixat clar aquest dimarts que mantindrà aviat una trobada amb el president de la Generalitat, Quim Torra. El cap de l'executiu estatal ha assegurat també que ho farà "encantat" i "quan abans millor". Sánchez ha explicat que considera que Torra és el president de la Generalitat a tots els efectes, corroborant així el que ha resolt la mesa del Parlament (<https://www.naciodigital.cat/noticia/194345/parlament/mante/torra/diputat>), un cop conegut l'informe dels lletrats de la cambra en el mateix sentit.

Les relacions amb Torra han estat l'indicador, com un termòmetre, de l'actitud de Sánchez amb Catalunya. Si no estiguéssim parlant de política, podríem convenir que els canvis d'humor del líder socialista sobre el president català no tenen una explicació racional. La figura de Torra ha passat per tots els estadis possibles en poc més d'un any i mig.

El maig del 2018, el secretari general del PSOE va definir Torra com el "Le Pen espanyol". No només això: va dir que el seu partit "li faria front" perquè els seus escrits el delataven com un "racista". Dues setmanes més tard, el líder socialista ja era president del govern gràcies, també, als vots del partit del president. El juny, ja va trencar el gel amb Torra en la inauguració dels Jocs de la Mediterrània, on van departir cordialment. I, el 9 de juliol del 2018, va rebre el president català a la Moncloa i li va ensenyar la font quasi secreta on el poeta Machado es trobava amb la seva amant Guiomar.

El 2019, es va tornar a viure una antologia d'aquest particular caràcter polític líquid. Torra no va aconseguir durant mesos que Sánchez es dignés a posar-se al telèfon. Era quan el PSOE encara creia possible assolir una hegemonia clara al Congrés. Però les eleccions del 10-N van ser oli en un llum. Des d'aleshores, ja hi ha hagut dues converses telefòniques entre tots dos dirigents, que es veuran aviat.

Les circumstàncies polítiques forcen a canvis d'actitud impensables fins que es produeixen. Però és bo no abusar del tacticisme més extrem. Quan es porten les coses al límit pensant només en els càlculs immediats, la credibilitat dels responsables polítics i dels seus diàlegs perd encara més gruix.